

Toate drepturile pentru ediția română a acestei cărți sunt rezervate
Dynasty Print Art 2022. Reproducerea parțială sau integrală a
textului sau imaginilor fără acordul scris al editurii este interzisă și
se va pedepsi conform legilor în vigoare.

Redactare: Aurelia Năstase

PETER DEUNOV

CONFERINȚE DE DUMINICĂ 1915

TRADUCERE DE NICOLAE CONSTANTINESCU

libertatea și dați-o și altora. Cei care se ascămană se atrag, așa e legea. Dacă iubiți oamenii în mod sincer și fără să-i judecați, vă vor iubi și ei. Cel care vorbește mai mult de iubire, are cea mai puțină; cel care vorbește cel mai mult de libertatea de spirit, are cea mai puțină și o dăruiește cel mai puțin celorlalți.

Atunci, să înceteze discordia dintre voi, între „spirite deschise” și „spirite stricate”, între „uite spiritul” și „nu e spiritul”! Celui care are spirit de libertate, „îi voi da o piatră albă cu numele meu scris pe ea” (Apocalipsa 2:17) și va vedea ce este scris când va veni Dumnezeu”.

Să începem chiar de acum să punem în aplicare învățătura lui Hristos. Să nu arătăm lumii că suntem pioși (să ne păstrăm pioșenia secretă, în noi), ci să fim în ochii lumii ca acele doamne frumoase care ies cu fața acoperită ca să nu le ardă soarele sau să se înnegrească de praf. Nu vă apucați să povestiți ce buni sunteți, ce generoși, ce înclinați sunteți spre acte de pietate, că vă rugați de trei ori pe zi, ca să nu deveniți ridicoli în ochii lumii. Și Hristos zice: „Fiți, dar, înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii” (Matei 10:16). Viața religioasă înseamnă să ai libertate și s-o dăruiești și celorlalți, să le ierți greșelile și să veghezi permanent la coeziunea spirituală.

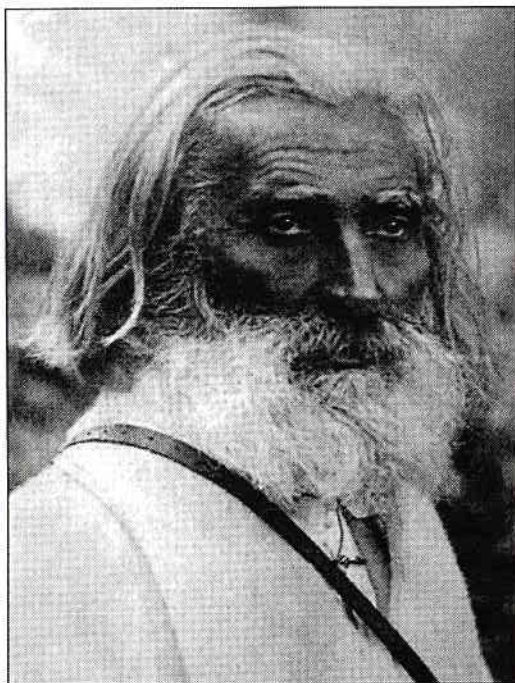
Libertatea religioasă trebuie să fie absolută, căci Dumnezeu este Dumnezeuul iubirii și al libertății.

Eu propovăduiesc învățătura lui Hristos; să ai și să dăruiești libertate, să ai și să dăruiești libertate și iar să ai și să dăruiești libertate! Libertate intelectuală, afectivă, religioasă, cetățenească și familială, libertate peste tot!

Sofia, 5 septembrie 1915

Cuprins

Dacă mă iubiți.....	5
Opt mii de ani	11
Paștele.....	15
Mărgăritarul de mare preț	27
Noua temelie	39
Planul divin	53
Ispita	61
Fiul risipitor.....	69
Rugăciunea	79
Bunul samaritean.....	89
Burdurile vechi și burdurile noi	95
Libertatea Spiritului	103

Peter Deunov (1864-1944)

Dacă mă iubiți

Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. (Ioan 14:15)

Învățătura lui Hristos este pentru această lume, nu pentru cealaltă, așa cum afirmă cei mai mulți oameni. Există același raport între lumile invizibilă și vizibilă ca între rădăcinile și ramurile vegetalelor. Când mergem pe căi cristice, sfinții și ființele luminoase se bucură că comunicăm cu ei și ne hrănesc. Copacul se hrănește prin rădăcini și prin ramuri, de sus și de jos. Dacă respectăm poruncile lui Hristos, ne va da tot ce cerem în numele lui, iar dacă nu obținem, înseamnă că am păcătuit.

Pământul nu este un loc al suferințelor, ci o școală, altfel nu ne putem înălța. Am făcut Pământul să sufere de nenumărate ori și, când se supără pe noi, își manifestă dezacordul prin cutremure, din cauza faptelor noastre rele. Dacă îi vom asculta poruncile, Hristos se va manifesta în noi prin gânduri și sentimente luminoase.

Iubirea divină se manifestă prin binecuvântare. Ce este binecuvântarea? De exemplu, micile ambarcațiuni navighează pe Tamisa ca să pescuiască peștele care hrănește toată Londra. În timpul refluxului, aceste ambarcațiuni rămân imobilizate în mâl; când vine fluxul, sunt ridicate de apă și se deplasează în larg ca să pescuiască. Binecuvântarea este un flux. Trebuie să căutăm manifestarea Sfântului Duh în timpul fluxului. Dacă ratăm acest moment, pierdem binecuvântarea și trebuie să așteptăm „12 ore”, ceea ce ar putea să fie 12 săptămâni, 12 luni, 12 ani, 12 secole sau mai mult!

În primul rând, trebuie să punem în practică iubirea divină. Ea lucrează în inimă, organul cel mai important. Inima bate măsura pulsului și, când inima bate, primim energie, purtați de flux. În ziua în care nu respectăm poruncile divine, se instalează dizarmonia în noi și nu mai suntem creștini: căutăm în noi ce e creștin, dar nu mai suntem creștini. Ne întrebăm deseori dacă, în această lume, am pierdut bunuri sau am adunat mai multe. Putem să facem greșeli, dar trebuie să ne corectăm. Trebuie să învățăm din greșelile noastre, adică să ne eliberăm de gândurile rele, ceea ce înseamnă să nu discutăm cu diavolul ca să evităm să se instaleze în noi și să ne spună în cele din urmă: „Dacă nu ești dispus să rămâi, ieși, eu mă simt bine aici”. Acesta este exemplul morarului și al cămilei care a vrut întâi să-și încălzească doar nasul, apoi capul și a ajuns să se instaleze toată și i-a zis morarului să iasă dacă se simțea înghesuit, căci ea se simțea acolo în largul ei! Oamenii ies zilnic din ei înșiși, căci i-au lăsat locul diavolului!

Trebuie întâi să ne purificăm inima, apoi intelectul. Dacă nu tulburăm izvorul, ne va purifica singur inima. „Vă voi da un izvor de apă vie”. Pentru aceasta, trebuie să opunem un gând bun oricărui gând rău, ceea ce, cu timpul, ne va purifica.

Iubirea constă în a respecta poruncile lui Hristos. Pentru aceasta, trebuie studiate treptat: Maestrul ne va învăța modalitatea și ordinea. Iubirea nu este doar un sentiment, ci și un act chibzuit. El presupune sacrificiul; e un rucsac pe care îl purtăm în spate oriunde ne-am duce. Fiecare trebuie să poarte acest rucsac, oricât ar fi de greu! Mulțumită lui ne vom înălța și vom învăța poruncile lui Hristos. După ce vom trece încercările, Dumnezeu va încuviința iubirea noastră și vom depăși cu răbdare suferințele, asta dovedind că avem iubirea divină.

** Dar cel care va bea apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică. (Ioan 4:14)*

Iată un exemplu. La Paris, un om bogat a decis să-și testeze apropiatii dându-se un om nevoiaș. I-a făcut moștenitorii lui pe cei care au avut grijă de el și i-a dezmoștenit pe ceilalți, în ciuda protestelor lor! Și-au primit răsplata cuvenită.

Hristos spune că, dacă îl iubiți, îi veți păzi poruncile. Ele se aplică fraților și surorilor noastre, profesorilor, societății etc. Ele ne reglează relațiile cu toți. În viață, trebuie să evităm raporturile belicoase, așa cum există în toate sectele creștine. Ele propovăduiesc creștinismul, dar nu-l aplică. Un creștin își arată forța în lupta cu diavolul. Când îi arată cât e de curajos, acesta o ia la fugă, căci este părintele minciunii și fuge de adevăr și de lumină.

În oraș au fost construite băi. Preț de opt ani, locuitorii s-au certat între ei ca să decidă dacă parchetul va fi ceruit sau nu și, în acest timp, băile au rămas neterminate din lipsa unui acord. Părțile și-au spus argumentele pentru sau contra parchetului cerat, avantajele și dezavantajele, partea practică și cea inutilă. În cele din urmă, i-au cerut unui arhitect, o somitate în domeniu, să tranșeze disputa și el a dat dispoziție să se facă pachetul punându-se o șipcă ceruită și alta neceruită, ca să mulțumească ambele tabere. La fel trebuie făcut și în privința creștinilor dogmatici, apărători ai aparențelor.

În fiecare dimineață, trebuie să citim un capitol din Evanghelii, să alegem o poruncă și s-o aplicăm în viață în acea zi. Atunci, Hristos va veni în noi, va rămâne și vom înțelege astfel realitățile divine profunde. Hristos ne va dezvălui lucruri foarte importante, dar treptat, căci nu suntem gata pentru marile secrete. Suntem și noi ca acel om care dorea ca Dumnezeu să-i dezvăluie cel puțin unul dintre secretele lui. Dumnezeu a trimis un înger ca să-l aducă în Cer, lăsându-i pe Pământ corpul, dar luându-i spiritul și inima de om. După ce a văzut multe lucruri grandioase și sublime, omul a început să se

roage să fie coborât înapoi pe Pământ, căci nu mai putea să suporte acea viziune a Cerurilor. Dacă păzim poruncile, ne pregătim pentru această călătorie și nu vom mai cere să revenim de unde am plecat. Trebuie să avem sănătatea minții și a inimii. Trebuie să facem experiențe în fiecare dimineață. Dacă ne este teamă, asta înseamnă că avem „o gripă” a minții. Ca s-o învingem, trebuie să respirăm adânc și să intrăm în comuniune cu îngerii și forțele cerești.

Oamenii se înălesc în fiecare zi, dar nu-i o regulă de conduită bună pentru viață. Din acri, ei trebuie să devină dulci ca fructul care, pornind de la floare, s-a transformat în fruct verde, apoi s-a copt și s-a preschimbat în suc. Dumnezeu a zis: „Totul se transformă în bine”. Cu cât suntem mai mari, cu atât mai mari sunt și dificultățile noastre: așa e și pentru copii, și pentru adulți, și pentru sfinți etc.

Hristos a zis: „Până când voi suporta?”* Îl căutam, îl găsim și, când intră în noi, îl răstignim. Va învia și va pleca. Dar când se va mai întoarce? Peste câți ani, 10, 100, 1 000 sau mai mulți? Creștinismul nu-i greu de pus în practică, e ușor. Cei care au murit pentru Hristos au murit cu bucurie și numele lor e înscris în Ceruri. E mai bine să murim ca martiri creștini decât ca tâlhari. Pe aceștia din urmă, Moise, Ilie, profetul Ioan Botezătorul vor veni să-i îndrepte cu biciul. Hristos a zis: „Povara mea nu e grea”**. Dumnezeu care ne vorbește ne va învăța și ne va călăuzi. Cu cât suferințele noastre sunt mai mari, cu atât mai aproape de noi e Hristos: dacă nu avem suferințe, Dumnezeu e departe de noi, și asta e cel mai rău. Astfel, fiecare om trebuie să aplice învățătura lui Hristos în locul care este al lui, șef, învățător, profesor etc. Este o poruncă a lui Hristos. Dacă o aplicăm,

* O, neam necredincios și pornit la răul”, a răspuns Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi?” (Matei 17:17)

** Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară. (Matei 11:30)

Dumnezeu ne va ajuta și, din oameni simpli, ne va înălța la rangul de oameni mari.

Ioan din Cronstadt* a devenit ceea ce era din momentul în care și-a consacrat viața lui Dumnezeu, căci era un om foarte simplu înainte. Să ne consacram viața Lui nu înseamnă să trăim în pădure, ci să-i aplicăm poruncile în viața noastră: să ne luminăm inteligența, să ne încălzim inima, să facem să ne renască sufletul, să ne însuflețim spiritul.

Burgas, 24 ianuarie 1915

* Sfântul Ioan din Cronstadt (1829–1908) este un sfânt ortodox rus. Membru al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, taumaturg, evanghelizator, el a fost o figură importantă a ortodoxiei ruse din epoca lui și este astăzi unul dintre sfinții cei mai populari din Rusia.

Opt mii de ani

$8000 \times 365 \text{ zile} = 2\,920\,000 \text{ zile}$

$8000 \times 12 \text{ luni} = 96\,000 \text{ luni}$

$96\,000 \times 4 \text{ săptămâni} = 384\,000 \text{ săptămâni}$

$384\,000 \times 7 \text{ zile} = 2\,688\,000 \text{ zile}$

$2\,688\,000 \times 24 \text{ ore} = 64\,512\,000 \text{ ore}$

$64\,512\,000 \times 60 \text{ minute} = 3\,870\,720\,000 \text{ minute}$

$3\,870\,720\,000 \times 60 \text{ secunde} = 232\,243\,200\,000 \text{ secunde}$

Cea mai lungă perioadă a creației Pământului este prima perioadă. Coborârea omului din Cer pe Pământ a survenit după cea a mamiferelor, iar vegetalele au fost primele care au coborât. Această primă perioadă a durat 75 000 de ani.

Numele *Adam* înseamnă omul alb, omul spiritual, în timp ce Adam spiritual vine lângă Iisus Hristos. Toate rasele anterioare știau că rasa albă va veni și au așteptat-o ca pe Mesia. Cea mai veche rasă din lumea fizică este rasa albă; toate celelalte rase sunt mai vechi în lumea spirituală, dar mai tinere în lumea fizică. După rasa albă va veni cea de-a șasea rasă: rasa luminoasă, rasa Fiului lui Dumnezeu. Natura și condițiile climatice vor evolua pentru ea. În prezent, gândurile și dorințele tenebroase ale oamenilor formează o centură înnegurată în jurul Pământului.

Dumnezeu l-a cufundat pe om în lumea astrală (Geneza 6).

Iacov; hoț, mincinos... Și Dumnezeu i-a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci Israel (Geneza 32:29).

Corpul fizic s-a format într-un milion de ani. În prezent, s-a încheiat. Acum se formează corpul astral.

Calcul: $8000 \times 12 \times 4 \times 7 \times 52 \times 365 \times 24 \times 60 \times 60$ este egal cu numărul de ani de la crearea lumii. Durata fiecărei perioade este vizibilă în straturile terestre, fiecare strat nou adăugându-se celorlalte.

Dacă coborâți în iad, vă veți simți mai grei cu zeci de mii de kilograme. Doar eroii coboară în iad, așa cum scrie în mitologia greacă. Există și lucruri prețioase în iad: o populație care locuiește acolo, cu conștiința că se află la ea casă. Oricine coboară acolo, trebuie să ia forma ei. Iadul este un loc al deșeurilor, acumulate de amar de ani, care putrezesc și se degradează. Cel care apreciază deșeurile va avea un câștig, dar cel care nu le apreciază la justa lor valoare va zice că e un loc plin de gunoaie inutile.

Cel mai mare iad se găsește în centrul Pământului. Urmează o centură solidă locuită de altă populație, se situează la 100 km deasupra; după altă sută de kilometri se află altă centură, și așa mai departe. La 100 km deasupra Pământului se găsește altă centură, luminoasă și solidă, care lasă să treacă lumina solară și celelalte lumini. Această centură are populația ei: este lumea astrală. O altă centură o înconjoară la 100 km mai sus și așa mai departe. Există șapte centuri exterioare în jurul Pământului, adică șapte ceruri, și alte șapte centuri în interiorul lui. Focul din centrul Pământului este iadul.

Persoanele decedate pot să fie în lumea astrală, dar trăiesc și în lumea fizică și-și fac apariția la ședințele de spiritism, vorbind despre treburile personale: unde le sunt banii, unde le sunt documentele, atâta vechile vrajbe etc. Asta în funcție de conștiința și de trezirea lor spirituală. Noi, cei care lucrăm în câmpul spiritual și ne formăm corpul astral, vom intra conștienți în lumea astrală.

Cel care face să se nască în inima oamenilor dorința de a face bine se numește Dumnezeu. Acest Dumnezeu, prin Fiul Lui, Isus Hristos, instruește constant toate ființele în cele sfinte. Și cel care îl ascultă va fi preafericit!

Burgas, 7 februarie 1915